

Edebiyat Defteri

Kul Yorgun -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
12 Mayıs 2026 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

O Kadın

O Kadın

Gözleri, gecenin en derin kuyusundan
Çekilmiş iki yıldız gibi parlar sessizce.
Bir bakışında kaybolurum ben,
Bir gülüşünde yeniden doğarım,
Zaman durur, dünya susar, sadece o kalır.

Saçları, rüzgârın unuttuğu eski bir şarkı;
Dolaşır omuzlarında özgürce,
Dokununca parmaklarım yanar,
Kokusu bahar yağmuru gibi düşer içime.
Adı dudaklarımda bir dua olur,
Söylersem günah, susarsam sonsuz hasret.

O kadın,
Nehir gibi akar damarlarımda,
Bazen sakın, mavi bir göl gibi dingin,
Bazen coşkun, sel olup taşar içimden.
Her daim beni kıyıya vurur,
Her daim ıslak kumlara bırakır ayak izlerini.

Elleriyle dokunduğu her şey
Biraz daha güzel, biraz daha anlamlı olur;
Bir fincan kahve sıcak bir yuva olur,
Bir kırık kalp yeniden çarpmaya başlar,
Hatta benim karanlığım bile aydınlanır biraz.

Yürüyüşü, bahçede dans eden meltem gibi hafif,
Sözleri, eski bir kitabın en güzel sayfası.
Güldüğünde ay bile kıskanır,
Ağladığında yağmur bile durur dinler.
Bir bakışı yeter, dağları aşmaya,
Bir dokunuşu yeter, buzları eritmeye.

O kadın,
Sabahın ilk ışığı gibi umut,
Akşamın son kıvılcığı gibi hüznün.
Bazen bir çocuk gibi saf,
Bazen bir kraliçe gibi gururlu.
Ne tam benimdir, ne hiç benim değil,
Sadece "O"dur, eşi benzeri olmayan.

Giderse arkasında koskoca bir boşluk bırakır,
Koca bir oda bile dar gelir o zaman.
Kalırsa içimde fırtınalar estirir,
Denizler kabarıp kıyıları döver.
Aşk hem zehir, hem panzehir;
Hem yaralar, hem iyileştirir.

Gece yarısı aklıma düşer,
Uyku kaçır, yıldızlar ona benzer.
Rüyalarımda hep o vardır,
Elini uzatır, ben tutarım sımsıkı.
Sabah uyanınca yastıkta kokusu kalır,
Bir ömür yetmez o kokuyu unutmaya.

O kadın,
Şiirlerin en güzel dizesi,
Şarkıların en derin nağmesi.
Ben ona bakarken zamanı unutturum,

O bana gülerken kendimi bulurum.
Eksiklerimi tamamlar,
Kusurlarımı sever,
Yalnızlığımı doldurur usulca.

Elleri avuçlarımda bir harita gibi,
Her çizgisi bir hikâye anlatır.
Dudakları, en tatlı kelimeleri fısıldar,
Kalbi, en saf duyguları barındırır.
Birlikte geçen her an bir mucize,
Birlikte susulan her sessizlik bir destan.

Ve ben,
O kadına şiir yazarken bile
Asla yeterince anlatamam.
Kelimeler yetmez, sayfalar yetmez,
Ömürler yetmez onu anlatmaya.
Yine de yazarım,
Her seferinde biraz daha uzun,
Her seferinde biraz daha derin.

Çünkü o kadın,
Benim en güzel yarımım,
En derin sırrım,
En büyük aşkımdır.
Ve ben, onun için yazmaya devam edeceğim,
Ta ki kalem elimden düşünceye kadar.
Gazi Şahin
Kul Yorgun

7 Mayıs 2026 Perşembe
Saat:20:50

Sevgili Ferda'ya çok teşekkür ederim.
🙏🙏

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1729730/o-kadin.html>

Ben Çocuk İken

Ben Çocuk İken

Koca köyüm sabah erken kalkardı.
Marso dağı heybetiyle bakardı.
Yaziya yabana millet akardı.
Her şey ne güzeldi biz çocuk iken.

Kimisi tarlaya kimii yaylaya.
Kimi at, eşekle kimisi yaya.
Tapmıyorduk bizler paraya pula.
İnsanlık güzeldi biz çocuk iken.

Çocukluğum kaldı köyümde benim.
Yaban elde çöktü bu ömrüm benim.
Ah nerede benim eski günlerim.
Pano'da yüzerdik biz çocuk iken.

Bilmezdik enginar, ayvayı, muzı.
Evde kullanırdık hep davar tuzu.
Barındırmazdık arsız soysuzu.
Ar namus öndeydi biz çocuk iken.

Sedirler gelirdi bahar ayında.
Sebzeleri yerdik Haziran'ında.
Her şeyler yenirdi vakti anında.
Esaslı beslenirdik biz çocuk iken.

Günler uzun, aylar yıllar geçmezdi.
Saygı sevgi hoşgörü hiç bitmezdi.
Hasırlı kilimli sıcak evlerdi.
Her şey çok gerçektir biz çocuk iken.

Kızlar topluyordu çildirim otu.
Ne kundura bildik biz ne de botu.
Cizravit, ile mest ayaklar dostu.
Her şey orijinaldi biz çocuk iken.

Radyo, tv açılmazdı hiç yasta.
Suları içerdik hep bakır tasta.
Çıraklar çıraktı ustalar usta.
Her şey hilesizdi biz çocuk iken.

Paylaşırdı idi bizde acılar.
O dönemde gerçektir dost hacılar.
Durup dinlenirdi tüm yabancılar.
Köy erlerle doluydu biz çocuk iken.

Kar'da kış'ta yolda kalan yolcuya.
Bakılmazdı sağcı ile solcuya.
Kapımızı açardık tüm yabancıya.
Misafirperverdik biz çocuk iken.

Cami'miz dolardı sabah namazı.
Kalplere dolmazdı kışın ayazı.
Çok iyi bilirdik siyah beyazı.
Çok daha bilgindik biz çocuk iken.

Hıdırellez olurdu o kar'da kış'ta.
Kapısını çalardık tüm köy ayakta.
İnmezdik biz bir kış boyu kızakta.
Çocukluk başkaydı biz çocuk iken.

Üzümler toplanır tepiklenirdi.
Suyu kaynatılıp pekmezlenirdi.
Buğdaylar biçilip una dönerdi.
Her şey çok tatlıydı biz çocuk iken.

Kuzine sobada çay kömbe pişer.
Kimde pişse dost komşuya düşer.
O yiğitler oldu şimdi hep beşer.
Onlarla büyüdük biz çocuk iken.

Mahlasım Kul Yorgun Gazi'dir adım.
Geldim elli sekizi'me dayandım.
Toprak olur sırra kadem basarım.
İyi ki ben sende doğdum can köyüm.

Gazi Şahin
Kul Yorgun
9 Mayıs 2026 Cumartesi
Saat:20:30

Açıklamalar:

Marso dağı: doğup büyüdüğüm köyün kuzeyinde yer alan büyük bir dağın ismi

Pano: Doğup büyüdüğüm köyümde yüzülen yer.

Davar tuzu: Eskiden iri tuz kullanılırdı evlerde Anadolu köylerinde. Bu tuzu kayalara serpiştirip köyün keçi ve koyunlarına yalattırlardı ve köy dilinde davar tuzu olarak nakşettim.

Sedir: Çocukluğumda bahar aylarında başka mezra ve köylerden satış için getirilen domates, biber fideleri.

Çıldırım otu: Genellikle dere kenarlarında ve doğal kaynak sularında yetişen, koyu yeşil yapraklı, hafif keskin tadı olan bir su teresi türüdür. Köydeki ismi çildirim derlerdi.

Siyah-beyaz: insanın iyisi ve kötüsü anlamında.

Hıdırellez: 5 Mayıs'ı 6 Mayıs'a bağlayan gece kutlanan, darda kalanların yardımcısı Hızır ile denizlerin hakimi İlyas'ın yeryüzünde buluştuğuna inanılan, doğanın uyanışını, bolluk ve bereketi simgeleyen geleneksel bir bahar bayramıdır.

Resim köyüme aittir bölge Malatya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1730289/ben-cocuk-iken.html>

Anneler

ANNELER

Ey anneler...

Ey kainatın en eski, en derin, en acılı ve en kutsal fırtınası,
Ey yeryüzünün sessiz kahramanları, gözyaşıyla yoğrulmuş mucizeler,
Ey varoluşun ta kendisi, sevginin en saf ve en acı hali...
Sizsiz hiçbir şey başlamaz, sizsiz hiçbir şey tamamlanmaz.

Daha doğmadan taşıdınız bizi karnınızda,
Dokuz ay, dokuz asır gibi ağır bir yükü,
Kendi canınızdan bir parça kopararak büyüttünüz.
Her tekme attığımızda içiniz sızladı,
Her sancıda ölümle yüzleştiniz,
Yine de “Biraz daha dayanayım” dediniz.
Çünkü biz geliyorduk...
Biz, sizin en büyük korkunuz ve en büyük umudunuzduk.

Doğum odalarında çığlıklarınızla evren sarsıldı,
Acıdan kıvrandığınız o anda bile
Gülümsemeye çalıştınız ilk ağlayışımızda.
Memeleriniz çatladı, kanadı, yara oldu,
Yine de bizi emzirdiniz.
Sırtınız kamburlaştı, beliniz tutuldu,
Geceler uykusuz, gündüzler bitmez tükenmez bir yorgunluk oldu.
Ama hiçbiriniz “Yeter” demediniz.
Çünkü annelik,
“Yeter” kelimesini lügatından sonsuza dek silmiş tek varlıktır.

Bazı anneler sobanın başında ekmek pişirdi,
Kendi karnı açken evladına lokma uzattı.
Bazı anneler dağlarda, tarlalarda, fabrikalarda ter döktü,
Bazı anneler cezaevlerinde fotoğraflara sarılarak uyudu.
Bazı anneler evladının tokadını yedi,
Yine de “Oğlum, kızım” diye fısıldadı içinden.
Bazı anneler ise savaşlarda, göçlerde, yoklukta
Evladını sırtında taşıyarak yürüdü.

Siz verdiniz, verdiniz, verdiniz...
Sevginizi, emeğinizi, ömrünüzü, sağlığını, uykunuzu,
Hayallerinizi, gençliğinizi, güzelliğinizi...
Karşılığında bir teşekkür bile beklemeden verdiniz.
Bazen bir bardak su istediniz,
Bazen “Bir gün ara” dediniz,
Çoğu zaman da sustunuz.
Susunuzla yaktınız kendinizi,
Ama evladınızın ateşi sönmesin diye.

Anneler...

Siz toprağın en verimli, en sabırlı toprağısınız.
Üzerinize ne atılırsa atılsın — ihanet, unutkanlık, tokat, küfür, uzaklık —
Yine yeşertirsiniz.
Yine çiçek açarsınız.
Yine meyve verirsiniz.
Kendiniz çorak kalsanız, kurusanız, yansanız bile.

Bir anne ağlarken
Dünya susmalı,
Gökler eğilmeli,
Zaman durmalı,
Kainat mahcup olmalı.
Bir anne gülüyorsa

Bütün evren alkışlamalı,
Çiçekler açmalı,
Kuşlar şakımalı.
Çünkü siz,
Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği
En büyük, en kırılgan ve en güçlü mucizesiniz.

Evlatlarınız büyüdükçe
Siz küçülürsünüz gözlerinde.
"Yaşlandın anne" derler,
Siz gülümser "Sen büyüdün yavrum" dersiniz.
"Uzak dur" derler,
Siz kapınızı ardına kadar açık tutarsınız.
"Unuttum" derler,
Siz her gece dualarınızda, her sabah hatırlarınızda taşırırsınız.
"Başımın belası oldun" derler,
Siz yine "Canımın içi" dersiniz içten içe.

Siz mezara girseniz bile
Evladınızın kalbinde, damarlarında, rüyalarında,
Dualarında, vicdanında yaşamaya devam edersiniz.
Siz unutulsanız bile
Bir şiirin dizisinde, bir şarkının nakaratında,
Bir fotoğrafın arkasında, bir kokunun içinde
Tekrar tekrar doğarsınız.

Ey anneler...
Siz hiç sormadınız "Beni sevecek misin?" diye.
Siz sevdiniz, sevdiniz, sevdiniz...
Sevginizde şart yoktu,
Karşılık yoktu,
Sınır yoktu,
Ölçü yoktu.
Siz yaralandığınızda
Evladınız için kanadınız.
Siz tükendiğinizde
Evladınız için yeniden doldunuz.
Siz öldüğünüzde bile
Evladınızın nefesinde yaşadınız.

Dünya döndükçe
Siz hep aynı yerde durdunuz:
Evlatlarınızın arkasında,
Gölge oldunuz, siper oldunuz,
Kalkan oldunuz, bazen de yara oldunuz...
Ama hep annelik ettiniz.
Hiçbiriniz "Ben de insanım" demediniz.
Çünkü annelik,
İnsan olmanın en üst, en ağır, en kutsal halidir.

Ey anneler...
Siz ölmüyorsunuz.
Siz sadece
Evlatlarınızın kanında dolaşıyorsunuz,
Gözlerinde parlıyorsunuz,
Dualarında yükseliyorsunuz,
Vicdanlarında sızlıyorsunuz,
Rüyalarında ziyaret ediyorsunuz.

Ve biz evlatlar,
Sizi anlamayı çok geç öğreniyoruz.
Sizi sevmeyi çok geç hatırlıyoruz.
Sizi hak etmeyi ise
Hiç öğrenemiyoruz.

Bu yüzden diz çöküyorum şimdi,
Tüm annelerin,

Doğuranların, besleyenlerin, koruyanların,
Yaralayanların, yaralananların,
Unutulanların, hatırlananların huzurunda...

Teşekkür ederim.
Her nefeste, her kalp atışında,
Her gözyaşında, her gülüşte,
Her başarıda, her başarısızlıkta...
Teşekkür ederim.

Anneler...
Siz yeryüzünün en büyük şairisiniz.
Çünkü sevginizi kelimeye sığdırmadan,
Sadece yaşama, acıyla, fedakârlıkla yazdınız.
Ve o şiir,
Hâlâ okunuyor...
Hâlâ kaniyor...
Hâlâ iyileştiriyor...
Hâlâ yaşatıyor.

Siz gittikten sonra bile
Evlatlarınızın yüreğinde
Sonsuza dek
Anneler olarak kalacaksınız.

ANNELER...
Siz her şeydiniz.
Siz hâlâ her şeysiniz.
Ve sonsuza dek her şey olmaya devam edeceksiniz.

Anneler gününüz kutlu olsun.

Gazi Şahin
Kul Yorgun
10 Mayıs 2026 Pazar
Saat: 10:30

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1730453/anneler.html>

Sana Kurban Bu Can

Sana Kurban Bu Can

Gel de ver bir selam, edelim kelam,
Muhabbeti meşk et, kapansın yaram.
Ey benim güneşim, ey benim sevdam,
Leyla'nın yoluna Mecnun'dur bu can.

Dağları deleyim, yeter ki iste,
Karşılıksız koyma beni bu histe.
Kalbimin ilacı sensin sen işte,
Şirin'in yoluna Ferhat'tır bu can.

Sevdiğim, sevdama merhemsin merhem,
Sen oldun güzelim, tek ciğer parem.
İste bu ömrümü yoluna serem,
Aslı'nın yoluna Kerem'dir bu can.

Bir ömür adayım senin sevgine,
Bir tek beni eyle kendi dengine.
Bozma, kapılalım aşkın rengine,
Zini'nin yoluna Memo'dur bu can.

Sensin Kul Yorgun'un hayal düşünde,
Sürükleniyorum senin peşinde.
Al beni birtanem, göm gülüşünde,
Arzu'nun yoluna Kamber'dir bu can.

Gazi Şahin
Kul Yorgun
10 Mayıs 2026, Pazar
Saat: 21:11

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1730609/sana-kurban-bu-can.html>

Ey İnsan'lık

Ey İnsan'lık

Ey insanlık, ey kalpsiz kalabalık!
Bunca feryat ettim, ortalarda kaldım
Sesim dağlara vurdu, yankısı bile dönmedi
Evsiz barksızım, bir kuru yaprak gibi savruldum.

Yüreğimdeki yangını gördünüz de
Bir kova su döktünüz mü?
Yaralarımı gördünüz de
Bir merhem sürdünüz mü?
Yok...
Sadece seyrettiniz.
Sadece sustunuz.
Sadece unuttunuz.

Beni ateist yapmak üzeresiniz, ey insanlık!
Teşekkür ederim...
Minnettarım size.
Çünkü o kadar çok yalvardım,
O kadar çok "Allah'ım" dedim ki
Hiçbiriniz duymadınız.
Hiçbiriniz gelmediniz.
Hiçbiriniz "kardeşim" demediniz.

Şimdi sesimi duyun

Ey insanlık!
Benim feryadım figanıma şahit olun.
Okuyan utansın,
Dinleyen utansın,
Vicdanı olan utansın.

Ben hâlâ buradayım...
Evsiz, barksız, sahipsiz...
Ama hâlâ insanım.

Siz?
Siz hâlâ insan mısınız?

Gazi Şahin
11 Mayıs 2026 Pazartesi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1730757/ey-insan-lik.html>

Lafıa Olmuyor

Öyle Lafıa Olmuyor
Kime sorsan hepsi büyük Müslüman.
Düşenin elinden tutan yok aman.
Mevzu para ise biter din, iman.
Lafıa elhamdüllah demek olmuyor.

Zengine gelince sofrayı açar,
Mazluma gelince ağzına sıçar.
Kemik kimde ise havlayıp koşar.
Lafıa besmeleyi çekmek olmuyor.

O, bu görsün diye kılar namazı,
Kırk iptede oynar âlem cambazı.
Yalandan da dinler denen vaazı.
Laf ile çok şükür demek olmuyor.

Mazlum feryadına olurlar sağır,
Öyle Vandal, mallar vay öyle sığır.
Düşene vururlar, yanmaz ki bağır.
Laf ile Yarabbi demek olmuyor.

Kul Yorgun'um, ne gördüysem yazarım.
Ana, avrat söve söve kızarım.
Doğruluk ilkemdir benim pazarım.
Laf ile Allah var demek olmuyor.

Gazi Şahin
Kul Yorgun
11 Mayıs 2026, Pazartesi
Saat:13:30

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1730785/lafıa-olmuyor.html>

Eđer Őairse

Eđer Őairse

Dost Őair dediđin olamaz yobaz,
Kimsenin hakkında kötü konuŐmaz,
Vıdı vıdı edip boŐ lak lak yapmaz,
TaŐ yerinde ağır eđer Őairse.

Hakikatten ŐaŐmaz, gerçeđi yazar,
Dost Nesim'i gibi oyunu bozar,
Dünya edilse de vay ona mezar,
Kalemi korkusuz olur Őairse.

Güçlü haksız iken yalaka olmaz,
Haram yiyenlerin safında durmaz,
Dili kopartılsa yolundan sapmaz,
Kelamı konuŐur eđer Őairse.

Kalsa bir baŐına eđilmez beli,
Hak için hançeri olur bir deli,
Zalimin tahtına bindirir seli,
Yüređi dađlanır eđer Őairse.

Kul Yorgun'um, böyle gördüm, ođrendim,
Dođru neyse yazmak benim görevim,
Sonunda mezarlık değil mi evim?
Kıvıramaz Yorgun eğer Őairse.

Gazi Şahin

Kul Yorgun

12 Mayıs 2026 Salı

Saat:15:00

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1731179/eger-sairse.html>